

Narodni list.

Pučki list za politiku i pouku.

„Narod bez narodnosti jest kao bez kosti!“

Br. 13.

Volosko-Opatija u četvrtak 27. ožujka 1902.

God. III.

Aleluja!

Veliki tjedan — tužni dani. Cela je narav kako završena va crnu žalost — i ljudi i narav sve je kako prožeto tom žalosti. Ali i sve čuti da tako neće potrajat do veka, da će doć dan slave, veselja, dan uskrsnuća

I doći će taj dan — Veliki dan kad će iz groba ustati u svem svojem sjaju i božanskoj veličini Isus Bog — Spas svieta. Aleluja! Aleluja!

I celi svet i živo i ne živo — sve sve kako da pjeva u jedan glas: — Hvalite Gospodina! Aleluja!

I veselo i živo i svjetlo i sjajno bit će opet sve. Aleluja!

Velika je žalost naroda našega v Istre već od puno let. Talijani — vječni neprijatelji naši — uđrili su na naše ljude težki križ. Visoka je Kalvarija naša — neizrečeno su muke naroda našega. I kao rimski i abrejski razbojnici oko Isusa, tako se i oko našega naroda Talijani podrnguju — pljuvaju na njega i v obraz mu hitaju grdnu riječ: „Porco scavo“. Ali srce čuti, da tako neće potrajat do veka. To nam kaže i majka narav — priroda, ka se vavek i neprestano prradja na novi život. — Kako je bila duga zima! — Kako je bilo pusto po polju, po šumi i po svuda. A sada? Sve ovate, sve se miče, giblje — sve poprma nov život — sve se primiče — uskrsnuću.

A propast ne ćemo ni mi — i mi ćemo jednom ustati, a na zastavi

našoj bit će zlatnemi slovi napisana riječ: Sloboda!

Da slobodni ćemo postat i mi, slobodni od talijanske tlači, slobodni od talijanskoga djavolskoga — nečovrječjega gospodstva. Istra će se preporodit — i njoj će doć dan uskrsnuća — to se vidi — imamo za to i sigurneh znaki.

A i ova naša stran Istre, ka je bila najgrje prokušana, jer je bilo pisano, da se upravo tu kod nas ugazjeđi lopov, lupež, tat i razbojnik — crni Juda Iskarijot! djavolska hijena, zver va čovječjoj spodobit! Ali Judino veselje — kratko veselje. Istina pobjeđuje — a brod naše narodne sreće plovi ravno i bliža se željenomu kraju. Da je tako, to nam pokazuju i zadnji izbori na Voloskem i v Opatije.

I to je jedan mig neba — jedan znak boljih vremena.

Jest i mi se bližamo našem uskrsnuću. I nismo mu dugo: već nas zablješćuju zraki lepoga svetla. Bliža se dan slave naše!

I va vreme kada bude celi kršćanski svet slavil Uskrsnuće Boga Gospodina pokleknuimo i mi i vručemo limo Boga, da nas gorka čaša koliko brže mimoidje, da moremo i mi koliko prije zapjevati, iz svega grla, iz svega srca, iz sve duše:

— Aleluja! Aleluja! Aleluja!

Medjutim želimo celomu našem narodu sretne uskrane blagdane!

Dopisi.

Iz Mihotić. † Ljubica Šepić. Dne 15. o. m. umrla je u Mihotićih mlada učiteljica Ljubica Šepić-Tomtova u 23. godini dobe svoje.

U zadnje vrieme službovala je u Klanec kotar Kopar, gdje je baš ne dugo tomu bila imenovana stalnom učiteljicom. Pa eto čudna slučaj! Uprav kad joj se obistinila davna želja, morala je u grob leći shrvana neumoljivom sušicom.

Sprovod bio joj dne 17. o. m. od kuće žalosti u Mihotićih na rukavačko groblje, koji je predvodio g. Petrak sa župeupraviteljem g. Vrabcem iz Kastva. Osim množva drugih znamenca i prijatelja odprtilo ju na vječni počitak takodjer do petnajstak što učitelja što učiteljica sa c. kr. kotarskim školskim nadzornikom iz Voloskoga, te obćinskim glavarom iz Kastva.

Osim ovih prisustvovala sprovedu takodjer dvie častne sestre miloćrdnice iz Voloskoga sa nješto školske djece.

Učiteljsko društvo koparskoga kotara kao i mjestno školsko vijeće u Klanca zastupao je tamošnji nadučitelj g. Žagar. — Osim njega došlo je takodjer nješto gospodja iz onih strana, gdje je pokojnica službovala.

Žalostnu povorku otvorila je rukavačka školska mladež sa svojim učiteljstvom, doćim su četverica ostalih učitelja držali vrbe na liesu. U bjelini kao nevjestica bila je odjevena na naročitu pokojničinu molbu, njezina sućenica, gospojica Zorica Stefan, učiteljica na Rijeci, koju je pratio g. Rajčić učitelj na Veprinca. „Tugu“ sa prelomljenom svićdom predstavljala je gospojica Emilija Osojnak, doćim četiri domaće djevojke u bjelini nosile su uz lies goruće voštanice.

Ča će vam ni prvo ni drugo telo. Ma kontesa se ni zadovoljila s temi besedami i ona je zdahnula: Ja, ja — ma ja bim svejedno rada bit va drugem telu.

Za ča terabbit talijanski bengali. Kako je poznato Talijani su na Voloskem nabavili za zadnji izbori četiri veli kasuni bengali. Ljudi si glavu razbijaju, da za ča te im sada rabbit ti bengali, pokle su propali na izborah. Neki govore da te rabbit Revelantu, kada bude večer hojeval na fraj onoj tanejoj.

Puović će još jedan kazin. Puović je ovi dni govoril po Voloskem: Verrajte mi, to ča smo propali krivo je ča nismo jednega kazina. Da imamo kazin, mi bimo se lepo va njem skupljevali, bimo znali koliko nas je i ki smo. Inšoma ni ti ga do kazina.

I Puović kako da je zatukal va glavu da ča i opet uredit sve za jedan novi kazin. Slova imamo, rekaj je na to, slova su puli Sikića v Opatije, sada nam ni treba mislet za drugo, ako ne za kuća. I već ne je počelo delat za ta kazin. Krtić je prvi acionista!

Trileta te brzo pasat. Kada smo ono pred tri leta i pol dobili obćinu, naši kalabrezi su govorili: — Ha, gran roba — tri leta! To će brzo pasat. Pak ćemo se onputa videt. Tako delaju i sada kalabrezi. Oni već sada broje, koliko je do

Od viencna položenih na odar napominjemo sliedeće sa nadpisom:

„Krajni šolski svet — Klanjec“, Učiteljsko društvo koparskoga okrāja“, Nena-boravnoj prijateljci — Zorica“, „Premiljoj kolegici — učiteljici“. Ovaj zadnji viencn položio su joj ga domaće učiteljice. Dva od ovih viencna nosila su dvojica od gospode mjestnih svenčičkih djaka, doćim položen od obitelji nosila je na križu gospojica Bogović učiteljica iz Voloskoga.

Nakon svršenih pogrebnih molitava izrekao je nadgrobno slovo g. Rubeša učitelj iz Kastva, toli mlo i ganutljivo, da nije skero ni jedno oko suho ostalo.

Evo tako pokopasmo i opet jedan stvor, koji se bio žrtvovao, da sve svoje sile upotrebi školi i domovini!

Tebi Ljubice Svevišnji neka daće vječno blaženstvo, a nesretnoj obitelji jakosti, da može i ova teška kužnja preboliti!

Pisma do creskeh kopaci.

Čujte bračo ova ric
Od creskeh kopaci
Doba je da skinemo
Ti talijanski laci.

Moramo im rec
Ne ćemo ih ved!
Ne, ne i ne!

Mi smo dosta s gospodum
Cresnjice zobali,
Pak su za nas svaki put
Repići ostali.

Moramo im rec:
Ne ćemo ih ved!
Ne, ne i ne!

Šegava su vlastela,
Ta gospoda fina,

drugah izbori. I proračunali su, da je tri leta samo 36 meseci ale pak 158 šetminani, ale pak tisue i 95 dan ale pak 26 tisne i 280 ur ale pak 1 milijun 576 tisne i 800 minuti ale pak 94 milijuni 608 tisne i 608 sekund. Kako vidite una bagatela. To će sve brzo pasat — i onputa — onputa —

Speta caval che l'erba cresce.

Oh! povera Volonca. Pasajte za bukničem kapuli po oćijah, samite v ruki faool, pak plaćite i plaćite. A imate i zač. Ste čitali onu pjesmicu va zadnjoj špućadere — onu: Oh! povera Voloska! Ta pjesma ni samo za plakat nego i za narekovat se. Oh! povera Voloska! govori on, ki je stefal tu pjesmicu, njemu suse priđu na oći, kad promiali, kako se je to sve promienilo. Kamo je ilo ono vreme, pita brižan ta kalabrezić — kamo je ilo ono vreme, kada se je govorilo „Bon giorno“ a ne — „Dobar dan“... Fernajmo se malo tu i plaćimo i plaćimo. Tu mora plakat i Krtić i Nino Rošin svi oni, ki su za našu staru domaćinu i ki se bore za naš stari domaći Slovincski jenik!

Kamo je ilo ono vreme, kada se je na Voloskem govorilo „Bon giorno“ a ne „dobar dan“ — rano moja!

A ča ćemo mi storit sada preza našega „bon giorno“ — ranice moja!

A kako ćemo mi sada vavek poslušat ono — „dobar dan“ — rano moja!

PODLISTAK.

Izborne iskricе

obrane po Voloskem i Opatiji i po „teti Jambrazijji.“

Constantini da ni još na čistu. On govori: Ma come diamine! Va drugem tele smo imeli toliko i toliko glasi — preko svega toga smo imeli svojeh 380 reklam a on tutto ciò smo ostali in tromba. Mi non capisso sta storia!
Nanche mi!

Bog videl i sanji. I nočas mi se je neć sanjalo. A sanjali mi se je ovo: Ja ti brate grem i grem i ti pridem kamo? — va podeštariju. Kega ti najdem nutre? Piriju! On vam se je rastegnul na poltrone od podešti kako jedan milordo. — Pred njim je stal jedan veli Kvarin — veći od dappjuna, a v nsteh je grizal jednu verjinju od solida i pol. — Cosna la vol? me je pitaj, čim sam nutar prišal.

— Dajte mi — rekaj sam mu ja — jedan buletin od soli.

On je zel pero i htel je, da ča mi podpišat buletin, kad ti najedanput rekaj pita od nekudar naš g. doktor Stanger. Morete ni pomislet, kako se je g. doktor Stanger prećudil, kada je videl, kako mu je Pirija mesto prezel. — Che nova la? Ja sam tu podešta, rekaj je g. Stanger Pirije. Pirija ni na to niš odgovoril, nego je iz šepa

znel jedan smrvivi foj na kem je bil naštampan jedan čovek va ženskoj stomanje i va ženskeh mudandah s jednim dugim, dugim salom i dal je taj foj doktoru Stangeru. — Doktor Stanger je zel foj i pročital je ovo: — Mi moremo sa sigurnoću objavit našim čitateljem da ča do pol leta zasest na stolicu od podešti naš inteligentni Pirija. Data od foja bila je jedno leto nazad — dunke inteligentni Pirija je po besedah od ovega foja moral bit već pol leta podesta. Ja ne znam ča je g. doktor Stanger rekaj na to, toliko znam, da sam va nekakovoj magle videl Pulicaja Podreku, kako inteligentnega Piriju vuče za flajdu van s podeštarije. A ono vino, ko je bilo va onem velem kvartine popili smo ja, Podreka i Pepo Šebaj. Vino je bilo jako dobro — škoda da sam se onako brzo zbudil...

Constantini preti. On govori: Čekajte, ste nam ga ov put fabrikali ma ne čete drugi put — ja vam veru davam. Ov put sam storil samo 350 reklam, a drugi put ča ih storit duple.

I Puović da ča ih nekoliko storit. Tu ča bit robi.

Kontesa se jada da ni va drugem tele. Malo prej izbori kontesa se je tušila jednemu našem vrednemu oštaru, da ni va drugem tele. Ta naš čestiti obitar njoj je rekaj, da je najbolje ne bit va njednem tele a da barem čovek ne gre x nijednim va zamer. Pak vi ste sveta —

Oni bi nas prodali
Za mišolice vina.

Moramo im reč:
Ne čemo ih več!
Ne, ne i ne!

Kad su blizu izbori
Tad su „Istrijani“
Kad pasaju izbori
Opaput su — Talijani.

Moramo im reč:
Ne čemo ih več!
Ne, ne i ne!

Ce čo nam ta njihova „st!“
Ni njih „favella“,
Mi smo creski kopaci
Oni su vlastela.

Moramo im reč:
Ne čemo ih več,
Ne, ne i ne!

Oni vavik spominju
Nekakovi „avi“
Nam se pako rugaju
Da smo „porchi ščavi“.

Moramo im reč:
Ne čemo ih več,
Ne, ne i ne!

Mi smo creski kopaci
Dobri smo ni ljudi,
Al ne čemo tancati

Kako Talijan gudi
Moramo im reč:
Ne čemo ih več,
Ne, ne i ne!

Mi takoveh ne čemo
Ki nam krvcu piju
Ki nas brzine kopace
I prez britvi briju.

Moramo im reč:
Ne čemo ih več,
Ne, ne i ne!

Ce bi bila vlastela
Da ni nas kopaci?
Hodila bi okolo
Pobirajuč straci.

Moramo im reč:
Ne čemo ih več,
Ne, ne i ne!

Kada ih pak pitamo
Da nam čagod daju
Opputa ta vlastela
Za nas ni ne haju.

Moramo im reč:
Ne čemo ih več,
Ne, ne i ne!

A ča čemo mi prez tabe storit — „hou jorno“ — rano moja!

I vidite ja več ne morem — ja sam vas ubijen od silnega plača i narekovanja. Nego homo napred.

„Povera Volosca“ se tuži dalje, da je va prva vremena bil veji divertment, kada bi se navadilo kakovi nova kancuneta ale pak „qualche pezzo“ de opera to se zna, tutto in italian, ja, ja, ja pravo ima „Povera Volosca“. I mane gredu suzi na oči, kad pomislim, kamo je sve to šlo.

Kamo je šla ona lepa kancuneta: Ancora un litro di quel bon — rano moja!

A ki če nam sada kantat onu srcačinu: El me tenta un pizigon! — ranica moja!

A kade je ona kancuneta: — Kvante volte te go dito — rano moja!

A kamo su šli oni „pezzi“ de opera, kako „Mila Lorma“ „fazzo l'amor ze vero“ i „de sotto della fuida“ — rano moja!

Kamo je to prišlo. Pravo se „Povera Volosca“ tuži, da danaska, ako na Voloskem talijanski zakantat, da ti valje počmu slikt. —

I to narekovanje od „Povera Voloske“ svrsava se s ovim:

Addio Volosca,
E tempi cari!
Che viver ora
Ze seri affari.

Seri, seri, affari, specialmente, ako se nima — pinezi.

Krstić proti Voloskoj dece.

Krstić piše va zadnjoh tete proti voloskoj

Do kad čemo mi trpet
Da nas tako gnjave?
Da se s nami sprdaju
Va matuljakoj krave?

Moramo im reč:
Ne čemo ih več,
Ne, ne i ne!

Stavimo se na nogi
Mi creski kopaci,
Pekajimo vlasteli
Kakvi smo junaci.

Moramo im reč:
Ne čemo ih več,
Ne, ne i ne!

Sad su blizu izbori
Do reprezentanci,
Mi ne smemo više bit
Kako tih janci.

Moramo im reč:
Ne čemo ih več,
Ne, ne i ne!

Neka skoči na noge
Kuku i motika
Na obranu našega
Frvtaskog zajika.

Moramo im reč:
Ne čemo ih več,
Ne, ne i ne!

Složimo se Cresani
Va tom svetom delu
Ukrotimo za vavek
Gospodsku vlasteli.

Moramo im reč:
Ne čemo ih več,
Ne, ne i ne!

Milog Boga molimo
Mi creski kopaci
Da nas on oslobodi
Od talijanskeh laci.

Moramo im reč:
Ne čemo ih več,
Ne, ne i ne!

Domaće vesti.

Die italienischen Rechtsgelahrten in Volosca. Tag und Nacht haben die italienischen Rechtsgelahrten in Volosca: Krstić, Costantini und Puović, nachgegrübelt, was sie gegen die soeben durchgeführten Gemeinderathswahlen für Volosca-Abbazia unternehmen könnten, um Alles über den Haufen zu werfen. Schliesslich beschlossen sie, gegen die Wahlen den Recurs zu ergreifen. Nun man würde von drei Juristen doch erwarten müssen, dass sie wohl wissen werden, wie

dece, za to ča su na dan izbora pokazali pjevanjem svoje veliko veselje da je dobila naša hrvatska stranka. Ale ne srđi se on na njih radi tega. On ih ima već dugoo da zubeh. Ča če, kamo god se obrne i ako ga samo vide dva ale tri naša dečkića, već ti počmu za njim kumeditaj i vapit: — Salo! Salo! Izdajica Salo! Kako čujemo Voloska su deca silno uvredjena, tim, ča ih je Krstić va svojoj zadnjoh špudaceh ofendil. Oni da te mu to već platit. Vara ča salo!

Eroi italiani. Talijanski junaci moru se zvati oni kalabreški ferkelasi, ki su onu subotu na večer, kada su se naši mladići vraćali z mla, stali pred kafeterijom i od hipa do hipa malo pofikali. — Jedan naš čovek se je naglo fermal pred njimi i rekal: — Ki je to zaslika? — Mi non go, mi non go — in veritā non go mi fiščado, počeli su se skuževat jedan po jedan. Cavalieri de acqua dolce!

Kavafango in vista! Va Lovran ča ovi dni bit poljan jedan kavafango, da raskopa vas Jeletičev vrt, da se vidi ako bi se kakogod našlo onih 40 florini ki su pofalili na „Legnem“ tance. Kada kavafango svrši va Lovrane svoje delo onputa te ga remurdat na Volosko. Naručili su ga naši kalabrezi zač se nadaju, da če njim skopat kakovega mačka za buduč izbori.

Neka skavuju duboko, duboko morda te kega i nać Ča če moraju se nekako pomoć, kada Berka neće nikako, da rodi za njih jedan glas.

wann und wohin ein solcher Recurs zu richten ist, zumal § 32. der Gemeindevahlordnung für Istrien klar und deutlich vorschreibt, dass der Recurs gegen die Gemeinderathswahlen in der präcisen Frist von 8 Tagen bei der Gemeindevorsteherung einzubringen ist. Nun das schöne Kleeblatt hat nicht einmal das gewusst. Krstić, Puović & Ci. haben am 8. Tage nach den Wahlen den Recurs gegen dieselben an die k. k. Bezirkshauptmannschaft anstatt an die Gemeinde gerichtet und die Bezirkshauptmannschaft musste natürlich denselben den Recurrenten als dahin nicht gehörig zurückstellen —; so wurde die Recursfrist versäumt. — Es ist an und für sich ein grosser Unsinn gegen die Wahlen zu recurriren, bei welchen man sich enthalten hat, denn man kann bloss gegen den Wahlact selbst recurriren, aber es ist eine pyramidale Dummheit, wenn Juristen einen solchen Recurs an die k. k. Bezirkshauptmannschaft anstatt an die Gemeinde richten. — Solche Juristen gehören nicht in das öffentliche Leben, sondern in die Schule. — Und noch wollen sich solche Leute zu Parteiführer aufwerfen!

Previšnje odlikovanje. Ovih dan je do bil naš velezaslužni i učeni gospodin Spinić putem sl. c. k. kapetanata na Voloskem lepo pismo, va kem mu se naš Premilostivi Cesar i Kralj Franjo Josip I. zahvaljuje radi onega lepega članka kega je napisal va knjige „Austro-Ugarska va besede i va slikah“: „Narodni život Slavona u Istri“.

To velo delo zamislil je pokojni nadvojvoda Rudolf, a sada kada je gotovo, Njegovo se Veličanstvo zahvalilo svem, ki su čagod doprineeli da je isto onako lepo ispalo.

Mi čestitamo našemu gospodinu zastupniku na tom, kako je bil upravo lepo odlikovan od Njegova Veličanstva našega Cesara i Kralja. A Bog neka poživi i našega Premilostivega Cesara ki se tako rado spominje onih, ki su vredni i zaslužni, kako je to naš g. Spinić.

Celje i Pazin. Pred sedam let je vlada da zadovolji željam i potrebam slovenskoga naroda odprla va Celju na Štajerskem, kade živi polovicu Nemca a polovicu Slovenac, jednu nižu slovensku gimnaziju. — To je Nemca tako razjadilo proti guvern da su opunita va parlamente učinili takovu komediju, da se je ministarstvo moralo zahvalit. Od onda je svako leto kada se u parlamentu razpravlja državni proračun borba za celjsku gimnaziju.

Pred tri leta je guveran i nam nakon dvajset let petljarenja dal va Pazino jednu hrvatsku gimnaziju. Talijani su se prestrašili da ča ta gimnazij šundrat talijanstvo Istre pak su proti njemu dignuli celu revoluciju. — Za čespet su storili va Pazine na provincialni trošak jedan talijanski gimnazij na kega se je do sada potrošilo preko sto tisuč fiorini za svem tem da imaju va Kopre jedan državni talijanski gimnazij. Svako leto pak va bečkim parlamentu nastoje da bi se odlučilo preuest pazinski hrvatski gimnazij ča s Pazina. Do sada njim se je to svaki put zbersilo. Ovo leto su već va proračunskem odbore Talijani gledali da predobiju Nemce za to da se hrvatski gimnazij prenese ča iz Pazina.

Nemci va tem odbore pak su delali sve moguće, da se odlučit prenest slovenski celjski gimnazij s Celja va Maribor. — Ta proračunski odbor je va istinu na predlog Nemca grofa Stürglich odlučil da se ima slovenski celjski gimnazij prenest va Maribor. Za to predlog su glasovali i talijanski deputati Rizzi i Malfatti. Na to je Rizzi predložil da se ima pazinski hrvatski gimnazij prenest ča s Pazina. Nego čes videt vraga za ta predlog je glasovalo 18 deputata a proti njemu 26 tako da je bilo va odbore zaključeno da ima hrvatski gimnazij oštat i naprvo va Pazine. Talijani su se na to razjadili kako vrag na Nemce i strasili su da ča va sednice parlamenta kad se bude za to glasovalo, glasovat proti temu da se celjski slovenski gimnazij prenese va Maribor. Med tam su se Nemci i Talijani pogadjali za Celje i Pazin kako i

zidovi za tuju robu, nego nisu se nikako mogli pogodit.

Petak na 21. o. m. se je va parlamente odlučilo glasovanjem za Celjski i pazinski gimnazij. Talijani su još zadnji hip zahtevali od Nemca, da neka njim garante da ča svi Nemci glasovat proti pazinskomu gimnaziju. Nemci nisu toga mogli učinit a Talijani su, 16 od njih, glasovali za to da slovenski gimnazij oštane i naprvo va Celju. U isto vreme se je odlučilo da ima i hrvatski gimnazij oštat i naprvo va Pazine. Za pazinski i celjski gimnaziji su glasovali svi austrijski Slovinci nemški klerikalc i česki veleposjednici a napose za celjski gimnazij glasovalo je i 16 Talijani ki su se hteli osvetit Nemcam zaradi Pazina.

Tako su Talijani i ov put ostali grdo ozaromčeni; već su va žepu držali da ča Pazin past a kad tamo sami Nemci glasuju za to da hrvatski gimnazij oštane va Pazinu. Radi toga su se Talijani tako razjadili da su odlučili nikad već glasovat za Nemci.

Da su Talijani malo pametni bi mogli razumet, da su Nemci i Slovincem i Talijanom neprijatelji pak bi lepo i mirno ziveli Slovenci i pustili njim barem ono ča njim po zakonu i pravice gre. Ovaklo pak zatirajuć Slavince imaju njih i Nemce za neprijatelje a Nemci delaju složno i proti Slavincem i proti Talijanom.

Čilka Perman rođj. Crnjarić snpruga vrednog našeg domorodca Rudolfa Permana iz Jušići umrla je nakon kratke bolesti dne 22. o. m. Dne 24. o. m. sproveli smo ju do hladnoga groba. Na sprovod došla je sila sveta iz svih krajeva kastavščine a to je dokaz koliko su u našoj obćine čaštene i ljubljene družine Perman i Crnjarić. Mi želimo miloj pokojnici da njoj bude lahka domaća zemljica a njijim družinam da ih Bog utiši radi nesreće koja ih je snašla.

Na dan sprovoda sakupilo se je kod g. Ivana Vlah-Vičića k 7-20 za družbu sv. Cirila i Metoda za Istru na mesto venca na les pokojnice.

Talijanski pismoneznanci na Voloskem. Lepi-terno: Costantini, Puović i Krstić da polkriju sramotu, ku su doživeli kod zadnjih obćinskoh izbora na Voloskem, su svojem pretrubastem mačkom obećali, da ča proti izborom storit rekurs pak da ča bit svi izbori doli ličćeni. Berka Buda i Duga Mare su sve od veselja ruke trle kad njim je neki dan to Salo povedal.

I rihitig! Costantini, Puović i Krstić su storili rekurs proti obćinskom izborom na Voloskem. Nego poj vrače k vragu, namesto poslat ga u propisano vreme od osam dan na podeštariju oni su rekurs poslali na zadnji dan ne kapetanat a ov njim ga je lepo dan za tem povratil veleć njim neka ga pošalju na obćinu kako to zakon propisuje. Va obćinskom izbornem redu za Istru je najmo po paragrafa 32. čisto bistro rečeno da se rekurs proti obćinskom izborom mora prezentat u trminu od osam dan na podeštariju. Costantini i kumpanja nisu tega paragrafa razumeli nego su osmi dan prezentali rekurs na c. k. kapetanat ki njim ga je kako gore rečeno dan za tem povratil. Sada je stekal termin a rekurs ni — i ne more ga već bit. Sada ni dakle samo „podešta in tromba“ nego i — „rikorso in tromba“. O povera Bellona! Ča ča sada reć Buda i Berka? To su sakrabojski kapi partito, ki još ne znaju kada, kako i kamo se ima učinit jedan rikors proti obćinskom izborom! I još su nekakovi dotori in leje i notari!

Kamena mu sreća, ki se takovem ljudem ki tako malo poznaju zakon, u ruki da. Ako nisu Talijani imeli ča pametnejega i šegavejega za poslat na Volosko da spasi talijansku patriju oputa su mogli i ti kumpijuni za se držat. Va škola hote deca va školu, alroche na Volosko

Laurana dimenticata. Va „Piccole della sera“ od nedelji ima na zadnjoh strane mali članci, va kem se neki taneki tuži, da su na Lovran svi pozabili i da od pripomoći, ki je guveran na prošnji i na zagovor našega dičnega Spinića, odlučil za celi Voloski kotar, da od te pripomoći ne ča Lovranaka obćina dobit ni feniga — (non toc-

nikako
parla-
i i pa-
ni lip
gusate
iskemu
tinit a
to da
Colju.
hrvat-
e. Za
di svi
českij
mnazij
hteli
grdo
da će
lasuju
i Pa-
razja-
vat z
mogli
Tali-
to ži-
o ča
pak je
za za
proti
vrga
rman
dne
u do
sila
to je
ue i
i že-
hka
a ih
L.
kod sv.
i na
tem.
i da
njih
jem
roti
iz-
fare
ieki
stić
na
sto
dan
ad-
epo
po-
lje.
je
sra
o ra
eš-
ya-
na-
ga
til.
i
no
in
da
pi
no
m
i
u-
ki
ja
si
r-
a
la
li
u
i,
-
a

chra u ocajnim). A to da je zlo, perche anche a Laurana ci sono dei poveret. — Sino vam mi govorili, da će tako bit — bilo vam poslušat, pak se ne bita danas tažili, da nimate za palentu. Trubasti Poperdili!

Kad je bil izbor pete kurije, Poperdili su sve obletali okole naših kmeti i govorili su njim: — Ljudi božji, ne dajte vaš glas za Spincića, zač ako za njega balotate, vaš će vas vrag nest pod Hrvatsku i morat ćete plaćat na ženi, na kokoši i ki zna na ča još. Nego vi lepo svi votajte za Bennatia — Bennati je duša od čoveka — on će se za vas skrbet, i videt ćete: — Va Lovrane će ted sam med i mleko.

Tako su varali nenki puk oni lovranski poperdili — oni crni imbrojoni i zavajoni. Pak ča vidimo? Bennati je postal deputat od pete kurije, šal je va Beč — i već čepji više od leto dan va bečkom parlamentu, a da ni za Lovran niti usta odprl i va Lovrane, va kem bi — po besedah onih smradneih i lažjivih poperdili — moral ted med i mleko, vlada sama mizerija. Tako barem piše „Piccolo“ od nedelji. — Sasma drugadeje je na Voloskem, Lepriandine i po drugih mesteh, kade su ljudi za našega Spincića votali. Ti su ljudi dobili lepu pomoć a za to neka zahvale svojemu zastupniku, ki se onako lepo skrbi. Živio Spincić!

A ja poznavajuć dobro srce gospodina Spincića, siguran sam, da će se skrbet i za naše lovranske kmete, i to za svem tem ako su mnogi od njih proti njemu glasovali. Bili su prevareni od Poperdili!

„Piccolo“ se nadalje tuži, da va Lovran prihaja malo furešti. Ki je kriv? Ki ako ne Poperdili? Ča misle oni, da furešti ne znaju da ima va Lovrane kalabrežskih vagabundi, ki su kapaci poč na „Puntu“ čekat vopor pak kamene hitat na mirne ljude, kako su to učinili pred malo vremena?

Ča misle poperdili, da furešti ne znaju da ima va Lovrane takove ničeti, ki znaju čekat čoveka o pol noće i kako lupeži navali na njega i palicem ga udrit po glave? Pitajte malo Pitarobu, on će vam znat ča god povedet o tem.

Je čudo, ako se furešti znajuć sve to drže dugo od Lovrana? A ki je odajal od Lovrana principesa Mariju Josefa? Ona se je bila upravo zaljubila va naš Lovran — pak ipak ga tako brzo zapustila i zibrala Opatiju. A ki je temu kriv? Ki drugi ako ne poperdili!

Ste ih videli, kako su stali, baš kako policamni svagde, kuda god bi prošla. Ste videli Jeletića, Beljamina i Ferdinanda, kako su se gajeli va crekve, samo da njoj blizin pridu. A to se gospodi ne dopada — gospoda pridu samo za uživat mir, a ne za to, da imaju okole sebe kakove takove takumake. Mi smo doznali od princezina majordoma, da su visoku gospoju te kumedije vanreda disgustale, tako da je najednput zapustila naš Lovran i nikada se više va njega ne povratila! A to nima na duše ni jedan drugi, ako ne — mrski lovranski Poperdili!

Kako Poperdili lažu. Va tem istem člančiće ima i jedan — kako bi stari Tomić rekao — pasna, ki glasi: „perche anche a Laurana non e tutto a rose e fiori, come lo veggiono dar da intendere i croati.“ — Ovako more lagat samo kakov opaljeni lovranski Poperdilo! Kada smo govorili, da je va Lovrane tutto e rose e fiori! Ča nismo mi vavek govorili i pisali kako je upravo va Lovrane teško i mučno življenje za našega kmeta.

Ni cesti, ni puti — ničesa nima naš kmet. Svako leto mu prihajaju nova plamla tako da se more reć, da plaća ne samo na kokoši i na šenu, nego i na zrak kega diše. Ja — ja — do tega ste vi dopeljali naš komnu. To vi dobro znate, a to zna i naš puk, ki je već dobrano progledal.

Vi ste se počeli bat za vašu kožu — pak bite na nas oteli hitit krivnju. A ja dragi mojli! Va vašeh rukah je podeštarja — vi imate i Benatia — pomozite ljudem ako ste vredni! Ali pak vi mislite da je naš vanjaki čovek tako bedan, da će po-

milet, da ste vi Bog zna ča za njega učinili ako ste va abrevaji „Piccolo“ crknuli dve besedi: Laurana dimenticata! S tim će dragi mojli Poperdili bit našemu puku slabo pomoreno. Ghe vol fatti, altrocche catole!

Poštanski pečat u Voloskom, u Opatiji i u Lovranu. Badava čekah mnogo vremena da napiše spretnija ruka od moje par rekata, — ali badava!

Kad dobijeh kakav list, kakvu razglednicu, kakvu novinu itd. ne pada li ti najprije oko na „timbru“ (pečat) i prema tome možeh prosudjivati, odkud ti taj dolazi, a prema imenu u tome „timbru“ razabrati čeh značaj i jezik dotičnoga mjesta i naroda, koji ondje živi.

Poštanski pečat u Voloskom, u Opatiji i u Lovranu je još uvijek samo talijanski, premda niti u jednom, niti u drugom mjestu nema Talijana izuzam ono par „privandranih“ renegata, iredentista — ono par naših bedastih poperdili, a da niti ne govorim tu o pretežnoj većini nas.

Dakle isti naši listovi, razglednice itd. sa slovanizirani naslovi, koje pišemo svojim predragim širom svijetu, nose na sve četiri vjetrove lažan značaj i varavnu vijest, da u toj prekrasnoj Liburniji, u toj perli Adrije, u toj Austrijkoj „Nizzi“ živi samo talijanski narod.

Kolike li ironije!

Mi štujemo svačiju narodnost, te ne kratimo nikomu njegovih prava, ali isto-dobno tražimo, da se nam dade ono, što nam zakon dade, te zahtjevamo, da se naš milij jezic ne zapostavlja, te da mu se ono mjesto priušti u javnosti, koje mu ide po Božjem, čovječanskom i državnom pravu, te mislimo, da ne treba, da se uz to još naglasi i iztakne, da mi davamo takodjer daču državi u novcu i u krvi, te da nema lojalnijih naroda u državi od nas Slovana, a tko je spasio našu državu od razsula 1848, ako ne mi Jugoslaveni u prvotj vristi — a sada kako nam se vraća milo za drago...?

Kucajte i otvorit će vam se — kaže poslovica — dakle pokucajmo, vidjet ćemo, da li se u Austriji još štaje zakon jednakopravnosti.

Predstojnik poštne i brzojavne direkcije u Trstu gospodin Felicetti pokazao se je već više puta pravednim napram nam Slovanom, molimo ga da i ovaj put ugodi neprimisljivim zahtjevom jednakopravnosti — te nam dade dvojezičan pečat za Volosko, Opatiju i Lovran — što nije nikakva koncesija nego najjednostavniji čin pravednosti.

Ako nebi on uslišao našu molbu, pripravnim smo poduzeti korake i na drugom mjestu, ako treba i u parlamentu, jerbo od akcije, koju smo započeli u tom obziru, ne odustanemo prije, dok se ne ugodi našim zahtjevom koje odgovaraju obstojećim zakonom jednakopravnosti.

„Radovan“
Kričansko milosrdje gospe Kontesa. Jedan Opatijac dožan je gospe kontese Delmestri veću svotu za ku je ona osegurana intavulacijom na dužnikovo imanje. — Taj Opatijac ni mogal zatajit svojga roda i jezika pak je četrtak na 13. o. m. šal glasovat z našom strankom. Da ni tega nikada storil. — Već drugi dan t. j. na 14. o. m. je kontesa putem dra. Constantina dala na sud molbu da se temu Opatijuju šekvestra sve ča ima gibljivega i negibljivega. To je va istinu pravo kričansko milosrdje. I još će poč kontesa lizat oltare i tuć se va prsa. Bože, Bože kani farisejstvo!

Uzaludan trud. Krišćić za koga je c. k. kapitan Fabiani rekao da je vredan učinit i takovo delo za koje se gre va pržun nastoji na svaki i najnepošteniji i razbojnički način, da ocrni zlatno poštenje sveih našeh domorodac a najvlastitio dra. Konrada Janečića advokata na Voloskom. Ov ga je meseca decembra tihil i Krišćić je bil kod ovoga suda odsudjen na 7 dan pržuna. — Protj to osude je rekurir va Trst a va Trstu su mu kako i vavek obrnuli pržun na 30 krun multi.

Sada je tako bezobrazan da se hvali da je va Trste bil posvema oprošćen i nastavlja svoje banditske napadaje na dra. Janečića. Jalov mu je trud. Sve ča više on na dra. Janečića napada to ga ljudi sve to

radje imaju, kako da bi za njega reklam delal. Da mu naškodj va njegovem poslu lihtil je va svoju gadnju špadaču laž da dr. Janečić gre ča. Če ti se ga dat gujusno Salo. Prvo će Salo od glada crimnt nego bude Janečić otislat odavde. — Bi Krišćić rado da gre bi, ale ta mu se želja neće ispunit. Krišćića najviše štanjaju na dra. Janečića Pašina i Voloski Tancina ki su jedni kako vrag da Janečić zna više va pete nego oni va glave.

Obrotnoj oblasti na razmišljanje. Na Voloskem obstoji do danas 19 razneh ostarij i birarij. Mi mislimo da je to više nego dosta za jedno mesto kakovo je Volosko, pak bimo u interesu dosadanjih obrtnika i u interesu mira i reda u obćini preporučili obrtnoj oblasti, da ne izdava već jukakove koncesije za ostariju va obćine Volosko.

Pozdrav našoj obćine. Na uredništvo našega lista došla je sva sila brzojava i pismenih pozdrava od prijatelja, ki su se nam veselili našoj pobjedi. Mi donasamo ovdje jedan takov pozdrav od našega miloga domorodca i slavnoga pjesnika Rikarda Katalinića Jeretova:

Zadar. Uznesen krasnom Vašom pobjedom ponosim se svičestvo moje rodne obćine. Živjelo Volosko! Živjela Opatija!
Rikard Katalinić Jeretov.

Razne viesti.

Kako se ljudi pozdravljaju. Kada je pred nekoliko let bila espozicijon va Parize, nagrnulo je ljudi od svih stran na tu espozicijon. Neki čovek ki je imel dosta vremena da okolo plauduje, zapazil je, da se ljudi različitih narodi različito pozdravljaju. Za to je počel malo bolje pazit, pak je i zapisal, kako se ki ljudi pozdravljaju. Čujmo ga.

Brazilijanec polozi glavu na trbuh onemu, kega će pozdravit. (Trebeda da čuje, ako mu ča nutre krule Judini groši kako — Krišćić.)

Meksikanec najprvo se takne rukom zemlji, onda pak bušne ruku onemu, kega pozdravlja. (Tako nekako uzaju storit i neki Brežani s tum razlikom, da oni pobera kamik, pak s njim smrve nos onemu, kega pozdravljaju.)

Siamac svoje gornje brageše svuče, pak ih obavije okol onega, kega pozdravlja. (Lahko njim se svučevat, kada nose mudande kako i pater Liziriti.)

Indijanka s otoka Malabara odkrije po sem sega svoja prsa pred onem, kega pozdravlja. (Ala jezero vrazi, da tako pozdravi Krišćića Marija Longa, bi ga pobognji do kolena zasula sa štopum.)

Prebivalci na otokih južnega mora znamu zglati svoju pernatu krunu, pak ju stave na glavu onemu kega pozdravljaju. Ako čemo verovat kapitanu Fabijanu, po taken Krišćić bi mu po svoj prilike s njum pobegal.) Prebivalci s otoka Atahajti pozdrave tako, da odkriju celj gornji del svojga života. (S malum razlikom uže pozdravljat i Nino Rožin.)

Etiopac odpaše pas onemu kega pozdravlja, pak se sam s njime opasje. (Ovako nekako pozdravlja Krišćić Tetu Jambrožiju samo s tum razlikom, da on njoj ne svuče mudande pak jil sebe obćine.)

Prebivalci od otoka Grelandije dobro oemokaju onega, kega pozdravljaju. (Ki zna ako je kada Krišćić kontesu ovako pozdravil? Kašar pljuče v ruku onemu kega pozdravlja. (Orajt! Od sada naprvo da te se tako mački mej sobum pozdravljat.)

Arabi kako da bi jedan drugemu otel ruka bušnut, ča pak nikad ne store. (Riitit! tako uzaju delat Krišćić i Marija Longa pal Plovančeve baraki.)

Enropejci kad te kega pozdravit, znamu klobuk s glavi. (Samo Krišćića više puti pozdrave s jaji, gñilemi lemunami, plesnivimi pomidori oecetera.)

Najlepše pak se pozdravljaju prebivalci iz Kalifornije. Oni se nepozdravljaju. (Ala budimo svi Kalifornijci pred Krišćicem i njegovim pajašci. Prvi ki ne žuda bil, neka se ga obesi na — bobovu slamu.)

Sapulčić.

Talijanski listovi protiv austro-ugarskog priestolonasljednika. Talijanski vladini listovi pišu dosta oštro protiv austro-ugarskog priestolonasljednika. Uzrok je tomu ovaj: Nadvojvoda Franjo Ferdinand sa svojim gospodjom putovaje je preko Rima u Napulj a nije zastao u Rimu, da pohodi talijanski kraljevski dvor.

Talijanski listovi vele, da naslednik priestolja nije trebao mimoidi dvor savezne države. I vele, kako ovo nije prvi put, da austro-ugarski državnici mimolaze talijanski dvor. Tako su i austrijski ministri predjednici Thun i Clari bili u Rimu a nisu posjetili Kvirinal. I sam austro-ugarski vladar Franjo Jesip još nije vratio posjeta kralju Umberto, koji je lih za to došao bio u Beč. I poslje ove nove „uvredljive“ demonstracije izključeno je, da će talijanski par pri svoim putovanju u inozemstvo pohoditi i bečki dvor.

U govoru za Bure udaren od kapi. Iz Newyorka javljaju: Brzojav iz Iaheta javlja da je bivši guverner Illinois, imenom Atgold udaren od kapi u pučkoj skupštini u kojoj je govorio u prilog Barima, pa da je na mjestu ostao mrtav.

Jubilej jedne — kokoši. Ovih dana je u Gandersheimu proslavljen neobičan jubilej. Kokoš onđješnjeg školskog podvornika smotla je u razdoblju od jedno šest godina 1000 jaja. Tim povodom su bile na kućama u ulici, u kojoj stanije školski podvornik, invječne zastave. U večer je sretni posjednik kokoši okupio oko sebe na obilatoj fritaji sve prijatelje i tom prilikom izrekao rečnoj koki zanosnu zdravicu.

Za družbu sv. Cirila i Metoda za letu primili smo od g. Mirka Vukelić k 4 sakupljenih na Josipovu u krami Ivana Paž na Puževem Bregu. Iz Zameta k 38 sakupljenih od kremenjaka Josipa Marčelje u krami P. Brjana u veselom društvu Srdoča iz zametskih „Slogaša“ prigodom dolazka g. kapelana Anićića u sv. Križ. Zivili darovatelj. — Od g. Frana Orlić iz Cresa k 25 za proslavit uspomenu svoje blagopokojne supruge. Isti gospodin poslao nam je k 25 za djatko pripomoćno društvo u Pazinu. — Bog mu platio!

Izgubila se

u lječilistu Opatija bilo proertana torbica iz sivoj kože. U torbici nalazila se jedna ručna radnja i novčarka sa jednom kartom od 20 kruna i nekoliko srebreznoga novca.

Poštenjak, koji tu torbicu nadje i donese u Kur-komisiju, dobiti će veoma lepu nagradu.

Oglas.

Podpisani odbor Udruge sv. Mihovila u Rubesji javlja, da će se na 31. marca 1903. u 3 sata i pol po podne u društvenih prostorijah u Rubesji održavati

glavna skupština

sa sljedećim dnevnim redom:

- 1) Pozdrav predsjednika,
- 2) Izvješće tajnika.
- 3) Izvješće blagajnika.
- 4) Izbor novog odbora.
- 5) Razni predlozi.

U Rubesji, dne 25. marca 1903.

Upravni odbor
udruge sv. Mihovila

Oglas.

Podpisani dala ovim do sveobščeg znanja, da je dozvolom oblasti otvorio u Matuljah štalu za prašćioše.

Frane Feranda
trgovač u Matuljih.

Dr. L. Roheim

posjednik sanatorijuma,
specijalista za tajne bolesti, ordinira svaki dan od 10—12 pr. p. za gospođu, a od 2—5 p. p. za gospođu na Rijeci, vicolo Germania br. 2, I. kat. Nad ljekarnom D. Accurti.

Javna zahvala.

Svoj rodbini prijateljem i znancem, koji su mrtve ostanke naše neprežaljene i nezaboravne kećeri odnosno sestree

Ljubice Šepić

učiteljice

ispratili do hladnoga groba, buđi ovime izvećena najdužlja i najtoplija hvala. Osobito pako hvalimo gospođjama učiteljicama i gg. učiteljima, koji su onako mnogobrojno dobrili na sproved, kao i gosp. Vinku Rubeši učitelju u Kastvu koji se je mile pokojnice sjetio ganutljivim i liepim nadgrobnim govorom.

Bog platio svima!

Mihotići, 17. ožnjka 1902.

Tugujuća obitelj.

Poziv.

Gospodarska zadruga u Kastvu obdržavati će dne 31. marća 1902. u 9 sati u jutro svoju

redovitu glavnu skupštinu

sa slijedećim dnevnim redom:

- 1) Pozdrav predsjednika.
- 2) Izvešće tajnika.
- 3) Izvešće blagajnika.
- 4) Izvešće revizijskog odbora.
- 5) Razdjeljenje gospodarskog orudja.
- 6) Različiti predlozi.

Kastav, 24. marća 1902.

Frane Dukić
podpredsjednik.

Prvi zavod za pogrebe

u Opatiji

preporuča se svime što se odnosi na uredjenje odra, mrtvačke sobe i pogreba te skladištem u kome će sl. obćinstvo naći veliki izbor

Mrtvačkih liesova (kasela) i križeva.

Olene su koliko za priredbu pogreba, toliko i za liesove vrlo umjerene.

Ođnosne prijave i naružbe prima

Fran Doberlet
Opatija. — Kuća Krtl.

Sjećajte se
družbe sv. Cirila i Metoda
za Istru!

Grand Hôtel

u Opatiji

preporuča se p. n. obćinstvu osim krasnim sobama i izvrsnom kuhinjom takodjer i liepo uredjenom

Kavanom

u kojoj će se uz dobru kavu naći i liep izbor novina u raznim jezicima medju kojima ima do

pet hrvatskih.
Osobitim čovanjem
W. Zehentner.

Ljekarna D. Accurti

na Rieci.

Corsia Deák, (tik kolodvara)
preporuča svoja medicinalna specijalitate:
Seljezovito-Kina-Vino, vrlo ugodna oćma, izvrsno sredstvo protiv slabokrvnosti, živćanin bolesti, ložoj probavi, te u rekonvalescentnom stanju isa svih bolesti.

Najčistije bakalarovo ulje
čisto, te sa seljezom i jodljem, di-rekćan avos iz Bremena iz znamenite i svjetske tvornice: Labuan. Ovo čvrsto ulje rabi se sa velikim uspjehom protiv sući, akrofuzi, rakitiki, plućnom kataru, kašlja i koćnom osiku.

Izvećina Salsparilje Mon-dran, izvrsno sredstvo sa čišćećna krvi osobito isa tajnih bolesti.

„Galligano“, Jedino i najbolje sredstvo, kojim se sigurno dudu odstraniti kurja oća.

Čvrsto kapljice, Nenaćkijeno sredstvo sa sve želućane bolesti.

Rieka — Amerika

Medjunarodna putna poslovница

L. Mašek i drug

na Rieci

odprema putnike iz Rieke u Ameriku sa najbrzim parobrodima svakog
petka i ponedjeljka.

Upute daje bezplatno i brzo

L. Mašek i drug

Via Riva ugao Via Lido.

Posujilnica u Voloskom

registrana zadruga na ogranićeno jamćenje.

Prima novac na štednju od svakoga, te plaća od istoga 4 1/2% kamata, čisto bez ikakvog odbitka. Rentni porez na uložke plaća posujilnica sama.

Vraća na štednju uložene imnose bez odgovjedi, pridržaje si ipak u osobitih slučajevih, pravo oćkaza u smislu § 8 društvenoga štatuta.

Zajmovo (posuđe) daje samo zadrugarom, i to na hipoteku ili na mjence i zadužnice uz garanciju.

Uredovni sati: svaki dan izim nedelje i blagdana od 9—12 sati pp. i od 3—6 sati poslie podne; u nedelju i blagdana od 9—12 pp.

Društvena pisarna i blagajna nalazi se za sada u odvjetnićkoj pisarni Dra. Janežića u Voloskom.

Pobliže informacije dobivaju se u pisarni Dra. K. Janežića i Dra. A. Stangera u Voloskom.

Novćani promet u god. 1901 imaćao je **K 1161.044.30** — **Garancija** imaćala je **K 133.760** — **Uloženo** je bilo u posujilnici god. 1901 **K 575.456.20**.

Ravnateljstvo.